

UHŘÍNĚVESKÉ

OBČANSKÉ NOVINY

facebook/obcanuhrineves

www.obcanuhrineves.cz

číslo 7/listopad 2021

KAUZA PAWLOWSKI

Co odhaluje výrok arbitráže Světové banky ve Washingtonu o osudu pole u Benic? Prostudovali jsme rozsudek. str. 2-3

ŠKOLKA V BYTOVKÁCH

Plánovaná podzemní školka v Uhříněvsi je zatím v nedohlednu, bohužel mizí i veřejné peníze. str. 4-6

JAK JSME VOLILI...

Přehled výsledků posledních voleb do PSP ČR v Praze 22. Kdo byl naším favoritem a kdo už není. str. 6

PROČ?

PROČ se na stránkách našich vašich novin stále intenzivně věnujeme předchozím radním? Budete stejně přísně kontrolovat také práci nových radních a sledovat jejich případné přešlapy a skandály? Tuto otázku nám e-mailem položila čtenářka, která si nepřála, abychom její jméno zveřejnili. „**PROČ** se zabýváte výhradně kritikou práce p. Zelenky a jeho kolegů. Dosavadní obsah novin týkající se radnice je značně nevyvážený,“ píše čtenářka. A zdůrazňuje: „Je snad podle vás práce opozičních zastupitelů za ANO, ODS a Pro Prahu bezchybná a nesouvisí s ní žádná kauzy?“

Odpověděli jsme jí jednoznačně. Samozřejmě že jsme připraveni kritizovat kohokoli. Tato doba ale teprve přijde. **PROČ?** Je přirozenou praxí všech médií věnovat se primárně vládnoucí nebo čerstvě odešlé politické garnituře, neboť právě to je posláním médií – odhalovat nepravosti těch, kdo jsou nebo čerstvě byli u moci. Pokud se vynoří jakékoli nesrovnalosti v praxi nového vedení radnice Prahy 22 – ať už jsou její představitelé za jakoukoli stranu –,

rádi takové informace otiskneme. Jenže v tuto chvíli zatím otevíráme skříň plnou podivných rozhodnutí, zmanipulovaných soutěží a plýtvavého rozhazování veřejných peněz po radniční garnituře předcházející. **PROČ?** Zkrátka proto, že naším prvotním posláním je chránit občany před politiky, kteří s jejich penězi pracují hůř než se svými. Viz kauza Bytovky na stranách 4 a 5 tohoto čísla.

A další povinností dobrých novin je nepřebírat bez rozmyslu články a informace od jiných, ale najít prvotní zdroj informací. **PROČ?** Třeba proto, abychom při prostudování webových stránek arbitrážního soudu ve Washingtonu zjistili, že na sítích tolik propíraná kauza developer Pawlowski a Benice je o něčem úplně jiném, než se nám část politiků snaží tvrdit. Čtete na straně 3.

Jako vždy ale naše noviny nepřináší jen kauzy. **PROČ?** Život je i o příjemných věcech, o lidské touze být lepší, o budování. Právě o tom je článek o minulosti Sokola v naší městské části.

Vaše redakce

Ačkoli s tím počítali zřejmě jen největší škarohlídi, bohužel tu s příchodem podzimu máme další vlnu koronavirové epidemie. Jak se ukazuje, navíc jedna třetina z nakažených jsou lidé, kteří už podstoupili plné očkování, s tím zřejmě nepočítal skoro nikdo. Pandemie čínskému viru ohrožuje samozřejmě zejména nejstarší generaci, jejíž příslušníci mají už věkem oslabenou imunitu.

Ale jak se nová pandemie dotkne generace nejmladší? Té, která má přirozenou imunitu podstatně silnější než lidé dospělí a staří, ale kterou mohou ohrozit opakované výpadky v systému vzdělávání?

NENÍ HURÁ JAKO HURÁ

Zeptali jsme se osoby velmi povolané, zastupitelky Prahy 22 a zástupkyně ředitele Základní školy nám. Bří Jandusů **Mgr. Jitky Rothové**:

„Píše se 10. březen 2021 a školou se nese hlasitě hurá, žáci se totiž dozvěděli nevídanou novinu – uzavírají se školy. V tento okamžik nikdo netuší, že to rozhodně není naposled...“

Radostné hurá slýcháme ve škole i dnes, ale důvod tohoto zvolání je zcela jiný. Radujeme se z každé společně prožité chvíle ve škole, setkáváme se tvář v tvář, smějeme se spolu, vyprávíme si, někdy i trochu zlobíme, maličko křičíme, ale užíváme si to.

Úplně v klidu a v pohodě probíhá testování, musím říct, že pro děti je to zajímavé zpestření, možná i zábava. Obavy některých dospěláků se ukázaly jako liché a naprosto zbytečné.

T. Jefferson kdysi prohlásil: „Až dosáhneš na konec provazu, udelej uzol a pořádně se drž,“ a my společně vážeme uzly a držíme se. Jen se tiše bojíme, aby se neobjevil někdo, kdo nám ty uzly rozváže, a my spadneme do našich pokojíčků a budeme se zase dívat do počítače...“

Přeji všem pevné zdraví, klid, pohodu, úsměv ve tváři, dělejme společně uzly a držíme se, ať ne spadneme.“

Autorkou této fotografie je žákyně třídy 9. C Kateřina Nedbalová. Výjimečně ji otiskujeme místo portrétu dotazované osobnosti, kterou je tentokrát zástupkyně ředitele ZŠ Bří Jandusů **Mgr. Jitka Rothová**. Jsme přesvědčeni, že tato fotografie dokonale vystihuje současnou náladu dětí v našich školách.

MILIARDOVÁ ARBITRÁŽ U BENIC: LEŽ SE MĚNÍ V PRAVDU

JAK SE BÝVALÁ STAROSTKA BENIC VĚRA TOPIČOVÁ ZMĚNILA Z BOJOVNICE PROTI DEVELOPERŮM NA PODEZŘELOU VYDĚRAČKU

Začátkem listopadu rozjásal některé sociální sítě v Praze 22 výrok arbitrážního soudu Světové banky ve Washingtonu. Podle jejich výkladu vyhrála Česká republika spor se švýcarským podnikatelem Sebastianem Pawlowským a firmou Projekt Sever o pětimiliardovou kompenzaci za zmařenou investici na poli mezi Uhříněvsi a Benicemi. Jenže ve skutečnosti slavit není co. Pravda je o dost komplikovanější, Česká republika nevyhrála, jen v tuto chvíli nemusí platit požadované peníze. Naopak, arbitři Světové banky rozhodli, že Česká republika nezacházela s majitelem pozemků řádně a spravedlivě, a tím jejich investici poškodila.

A co je nejzajímavější, arbitráž zdokumentovala, že tehdejší starostka Benic Věra Topičová si nezákonně řekla o 20, 30 a pak 15 milionů korun za to, že projekt nezničí. V právní mluvě se tomu říká vydírání.

PROJEKT VILOVÉ ČTVRTI

Vraťme se ale na počátek celého příběhu. Ten se týká takzvaného cukrovarského pole, orné půdy mezi Uhříněvsi a Benicemi. V letech 2003 a 2004 požádaly Benice a Uhříněves o změnu těchto pozemků na stavební, osmdesát procent z nich patřilo do katastru obce Benice. Představa byla, že zdejší pozemky budou rozprodány na klidnou vilovou čtvrť. S tímto plánem také o tři roky později, v roce 2007, koupila pozemky společnost Projekt Sever švýcarského občana Sebastiana Pawlowského.

Pro obce i další majitele byl prodej výhodný, v dobách, kdy se zemědělská půda prodávala i v okolí Prahy za pár korun, získali její majitelé i obce hezkých 1250 korun za metr. Pawlowski dal nejvyšší nabídku, například městská část Praha 22 tak získala do obecní pokladny 20 milionů korun.

Starostka Benic Věra Topičová za STAN proti projektu tehdy nic nenařadila a v roce 2011 navíc zastupitelstvo Benic schválilo větší rozsah projektu. Věra Topičová to tehdy stvrdila svým podpisem. Pak ale zřejmě ucítila politickou příležitost. A v roce 2012 začala proti projektu intenzivně bojovat.

Už v roce 2009 ale podle nálezu arbitrážního soudu požádala sta-

rostka Benic Topičová představitele Projektu Sever o 20 milionů korun. To jsou ty peníze, které zinkasovala Praha 22, ale podle starostky Topičové měly připadnout Benicím. V tomto smyslu také podala žalobu, tu ale soud zamítl jako neodůvodněnou.

Tuto sumu posléze zvýšila na 30 milionů korun za to, že neuplatní námitky proti územnímu plánu. Je nezbytné připomenout, že starostka nežádala peníze pro sebe, ale pro obec. Jenže to na skutkové podstatě případného vydírání a korupce nic nemění. Právníci Projektu Sever ovšem na starostčin návrh nepřistoupili, podle nich obec měla a má postupovat podle zákona, a ten žádné další platby či „vyrovnaní“ nepřipouští.

V březnu 2010 schválilo změnu územního plánu cukrovarského pole, a tedy převod pozemků na stavební parcely Zastupitelstvo hlavního města Prahy. A o rok později si starostka Věra Topičová řekla o další peníze, tentokrát už jen o 15 milionů korun. Opět za to, že projekt nebude rozporovat. A opět bezúspěšně.

Vydírání se nepovedlo? V roce 2012 podaly Benice a další dva obyvatelé sousedící s plánovaným projektem žalobu na změnu územního plánu. Právníci a další náklady i za tyto

obyvatele hradily Benice. Soudy jim nakonec vyšly vstříc, stavební pozemky se opět změnilly na zemědělskou půdu. Stavět se nemůže.

ARBITRÁŽ VE WASHINGTONU

V reakci na vzniklou situaci podal švýcarský občan Sebastian Pawlowski žalobu na zmařenou zahraniční investici ke Středisku pro řešení investičních sporů při Světové bance ve Washingtonu. S úroky a ušlým ziskem nyní na základě mezinárodních dohod o ochraně investic požadoval na České republice odškodnění ve výši 5 miliard korun. V arbitráži vystupovala řada svědků, mezi nimi i bývalá starostka Věra Topičová, která se k žádosti o peníze před mezinárodním tribunálem přímo přiznala, nebo dnes už polozapomenutý exprimátor Prahy Tomáš Hudeček či tehdejší pražský radní za Zelené Matěj Stropnický. A také bývalý místostarosta Prahy 22 Martin Langmajer, kterého nyní uhříněveská opozice viní, že svědčil ve prospěch Pawlowského.

„To je přece úplně mimo, před arbitráží nešlo o to, zda ten či onen svědek vypovídá v něčí prospěch. Tribunál hledal pravdu a k tomu vyslyšel svědky jako v běžném soudním řízení. Smyslem bylo, aby tribunál zjistil, k čemu vlastně tehdy na pomezí Benic a Uhříněvsi došlo,“ říká dnes zastupitel Prahy 22 za ODS Martin Langmajer. „A to se bohužel ukázalo. Tehdejší starostka Benic se přiznala k protiprávnímu jednání a kvůli tomu se v další fázi sporu otevírá možnost, že Česká republika bude muset zmařenou mezinárodní investici Pawlowskému přece jen zaplatit.“

Tento pohled potvrzuje i právník firmy Pawlowski AG JUDr. Jan Havlíček: „Nyní budeme čekat, až nás kompetentní orgány České republiky (Ministerstvo financí, hlavní město Praha) vyzvou k jed-

nání a sdělí nám, jak hodlají svoje protiprávní jednání napravit. Toto nezákonné jednání bylo deklarováno mezinárodním tribunálem a je na českých institucích, zda a jak napravit své pochybení. Ohledně případné kompenzace není rozhodnutí tribunálu prozatím konečné a nyní vyhodnocujeme možnost exekutivní nápravy. Zásadní rozhodnutí o protiprávním jednání České republiky ale již máme. Vydírání a podobné taktiky jsou na mezinárodním poli tvrdě potírány.“

KONEC V NEDOHLEDNU

Žádný konec tohoto příběhu tedy nenastal. Jásot některých protagonistů uhříněveských Starostů a nezávislých, třeba Vojtěcha Zelenky, že nachytali bývalé vedení obce na švestkách, se nekoná.

Někdejší starostku Benic Věru Topičovou čekají přinejmenším velmi nepříjemné výsledky na protikorupční Policii ČR.

Česko dostalo své pověsti banánové republiky, ve které právo a zákony nemají žádnou hodnotu. Možnou cestou ze slepé uličky by bylo, kdyby stát zprostředkoval dohodu a na cukrovarském poli by se s přihlédnutím k požadavkům občanů Uhříněvsi a Benic začalo přece jen stavět. Přiměřeně, na velkých pozemcích, rozumné individuální bydlení v klidné vilové čtvrti podle někdejších plánů.

Protože co jinak mohou čekat občané Uhříněvsi a Benic? Pokud nyní nedojde k dohodě, v současné době stále ještě vysoké poptávky po bytech v hlavním městě, totiž dříve nebo později vznikne na cukrovarském poli nejspíš obzvláště odporné panelové sídliště.

Pavel Janů

Pzn.: Pro potřeby tohoto článku jsme využili výrok arbitráže (www.icsidfiles.worldbank.org)

Výrok arbitráže Světové banky v Paříži (český překlad)

360. Prokázaná fakta lze shrnout takto:

- Při dvou příležitostech starostka Topičová, jednající jménem městské části Benice, požádala žalobce o určité platby; první požadavek byl učiněn v roce 2009 a druhý v roce 2011;
- První požadavek byl původně na 20 mil. Kč, poté byl navýšen na 30 mil. Kč; druhý požadavek byl zřejmě na 15 mil. Kč (toto je částka, kterou žalobci uváděli; starostka sice uznává, že se požadavek uskutečnil, ale konkrétní částku si nepamatuje);
- Není rozporováno, že požadavek zněl, aby Projekt Sever zaplatil finanční prostředky městské části Benice – nikoli osobně starostce Topičové;
- Projekt Sever neměl žádnou zákonnou povinnost tyto platby provést; Žalovaný Tribunálu neuvedl žádné právní ustanovení zakládající takovou povinnost. Starostka Topičová naopak platby prezentovala jako „quid pro quo“; pokud by Projekt Sever provedl první platbu, městská část Benice by stáhla svoji žalobu, pokud by provedl druhou platbu, městská část by upustila od svého nesouhlasu se zvýšením koeficientu zastavitelnosti;
- Starostka Topičová ve svých svědeckých výpovědích vysvětlila, že účelem první žádosti o platbu bylo „dosáhnout smírného řešení v rámci žaloby, kterou byl napaden prodej“ pozemků společnosti Projekt Sever, a účelem druhé žádosti bylo „renovovat občanskou vybavenost Benic“;
- Pan Pawlowski a žalobci odmítli oba požadavky na platby.

367. Zadruhé, žalobci říkají, že pan Pawlowski byl postaven do situace klasické „červené vlajky“, ve které to vypadalo, že veřejný činitel požadoval korupční platby za práci, kterou by měl vykonat tak jako tak, což vyžaduje zákon, a to bylo důvodem, proč (správně) odmítl provést takovou platbu. Pan Pawlowski dodává, že mu to začalo být podezřelé, protože požadovaná částka byla velmi vysoká ve srovnání s ročním rozpočtem městské části Benice, který činil pouze 3 miliony Kč (většinu správy městské části vykonávala městská část Uhřetěves).

369. Požadavek starostky Topičové skutečně znamenal situaci s „červenou vlajkou“. Po investorech by nemělo být vyžadováno, a mají právo a měli by se toho zdržet, provádět zdánlivě usnadňující platby ve prospěch veřejných institucí hostitelského státu jako „quid pro quo“ za administrativní úkony, které jsou podle zákona takové instituce povinny provádět zdarma – zejména pokud takové platby nemají oporu v zákoně a částku si dotčený veřejný činitel v podstatě vycucal z prstu. Pokud by pan Pawlowski zaplatil, otevřel by stavidla možnému zpochybňování, nebo dokonce obvinění, že investice byla obstarána korupčními nástroji.

372. Tribunál nepovažuje za spravedlivé, aby se investoři dostali do situace, kdy jsou veřejným orgánem žádáni, aby provedli platby na zajištění postupu jejich projektů, pokud nejsou výzvy učiněny v rámci zavedeného a transparentního právního a administrativního rámce. Je tomu tak bez ohledu na motivy nebo zamýšlené použití jakýchkoli finančních prostředků, které byly zaplacené nebo které tak mají být získány. Z tohoto důvodu se Tribunál domnívá, že požadavky na Projekt Sever jménem městské části Benice nesplňují standard přiměřenosti stanovený článkem 4(1) a nesplňují standard spravedlivého a rovného zacházení, jehož zajištění po žalovaných požaduje článek 4(2).

373. Starostka Benic představuje orgán České republiky na místní úrovni a v souladu s čl. 4 článků ILC musí být její jednání přičítáno České republice. Nezbytným důsledkem tedy je, že se Česká republika dopustila mezinárodně protiprávního jednání v rozporu s Dohodou o podpoře a vzájemné ochraně investic.

INTERNATIONAL CENTRE FOR SETTLEMENT OF INVESTMENT
DISPUTES

PAWLOWSKI AG AND PROJEKT SEVER S.R.O.
(Claimants)

and

CZECH REPUBLIC
(Respondent)

ICSID CASE NO. ARB/17/11

AWARD

Members of the Tribunal
Prof. Juan Fernández-Armesto, President
Mr. John Beechey, CBE, Arbitrator
Prof. Vaughan Lowe, QC, Arbitrator

Secretary of the Tribunal
Ms. Anna Holloway

Assistant to the Tribunal
Ms. Krystle Baptista

Date of dispatch to the Parties: 1 November 2021

359. No such proposal was made.

B. Decision

360. The proven facts can be summarized as follows:

- On two occasions, Mayor Topičová, acting on behalf of the District of Benice, asked Claimants for certain payments, the first request was made in 2009 and the second in 2011.
- The first request was for an amount of initially CZK 20 million, thereafter increased to CZK 30 million, the second request was apparently for CZK 15 million (this is the amount averred by Claimants, the Mayor, although acknowledging that the request took place, does not recall the specific amount).¹⁰⁵
- It is acknowledged that the suggestion was that Projekt Sever should pay the funds to the District of Benice – not personally to Mayor Topičová.
- Projekt Sever was under no legal obligation to make these payments; Respondent has not drawn the Tribunal's attention to any legal provision creating such obligation. To the contrary, Mayor Topičová presented the payments as a *quid pro quo*; if Projekt Sever made the first payment, the District would withdraw the Benice Lawsuit, and if it made the second payment, the District would abandon its opposition to the increase in the density coefficient.
- Mayor Topičová explained in her witness statements that the purpose of the first payment request was "to reach an amicable settlement in the context of the lawsuit that contested the sale"¹⁰⁶ of the land to Projekt Sever, and the purpose of the second request was to "renovate Benice's civic amenities".¹⁰⁷
- Mr. Pawlowski and Claimants rejected both payment requests.

Discussion

361. The question before the Tribunal is whether the payment requests made by Mayor Topičová, on behalf of the District of Benice, constitute an unreasonable measure, in breach of the specific prohibition and of the general FET standard guaranteed in Article 4 of the BIT.
362. The Tribunal finds that Benice's conduct does indeed constitute a breach of Article 4 of the BIT. In coming to this conclusion, the Tribunal finds the following arguments compelling:
363. First, public authorities are vested with wide ranging powers, to be exercised in the furtherance of the common good; to prevent misuse, it is a generally accepted principle of the rule of law that such powers should be established by law and exercised in accordance with proper procedure. The risk of misuse is especially severe when powers are used to impose on citizens payments to the benefit of the State, taxation, and any other measures

¹⁰⁵ Topičová WS II, para. 31.

¹⁰⁶ Topičová WS II, para. 31.

¹⁰⁷ IT 11.36-17, Topičová WS II, para. 31.

KOLIK ZAPLATÍME ZA NEEEXISTUJÍCÍ DÍRU V ZEMI?

Pozorný divák či účastník posledního zastupitelstva nemohl přehlédnout a přeslechnout zajímavou diskusi o nových skutečnostech kolem výstavby (nevýstavby) mateřské školy V Bytovkách. Je to kauza, která se osobně dotýká stovek mladých rodin v naší městské části, proto jsme se pustili do detailnějšího pátrání, o čem se přesně na zastupitelstvu hovořilo.

Protože popravdě: Běžnému občanovi, který nesleduje den za dnem vývoj každého příběhu v našich obcích, to skutečně nemusí být jasné. Položme si proto několik otázek.

BUDE NĚKDY V BYTOVKÁCH ŠKOLKA?

To je skutečně zásadní a z hlediska občana i našich novin klíčová otázka. V tuto chvíli se zdá, že pokud V Bytovkách školka bude, tak určitě ne v době, kdy by ji mohly navštěvovat dnešní ještě nenarozené děti. Těžko říct, nakolik to pomůže současným mladým rodinám.

Lze říct prakticky jistě, že osud projektu školky v podobě jednoho z největších lokálních důlních děl v naší zemi neúprosně směřuje k trpkému a drahému konci – a to aniž by se koplo do země.

Pokud jsme správně pochopili diskusi na posledním zastupitelstvu, tak bývalý starosta Vojtěch Zelenka a lidé z jeho týmu se tváří, že problém je v přístupu jejich

nástupců ve vedení radnice. Ti prý „pohřbívají“ návrhy a skvělé myšlenky Zelenkova týmu.

Pravda je, že současný starosta a radní sice neučinili žádný krok proti projektu, ale jejich „řeč těla“ je výmluvná. Kdo si pořádně prohlédne záznam z jednání zastupitelstva, vidí jasně, jak moc jsou radní rozpačití z toho, že by měli dělat další kroky k prosazení projektu. Padají i slova o trestní odpovědnosti (alespoň trochu se k tomu vrátíme později).

Jenže naší redakci se zdá, že projektu v dalším postupu brání především jiné a o hodně podstatnější důvody než vzájemná nevráživost nynějších a předchozích radních.

CO BRÁNÍ HLADKÉMU POKRAČOVÁNÍ PROJEKTU ŠKOLKY?

Za prvé je vcelku asi obecně známo, že v územním řízení a řízení o povolení stavby jsou na stole velmi relevantně vypadající námítky místních občanů. A k tomu je zde námitka podjatosti našeho stavebního úřadu. Což není divu – už několikrát se v diskusích objevila informace, že na úřední desku vyvěsil stavební úřad Oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení 21. prosince 2020 s lhůtou k vyjádření do 7. ledna 2021. Což samo o sobě je podraz na občanech.

V hospodské řeči se tomu říká „obyčejná prasárna“ a těžko se divit, že to obyvatelé dotčených domů brali ze strany stavebního úřadu za účelové jednání ve prospěch města.

Za druhé je tady problém peněz. Jak známo, kdysi dávno se mělo stavět za osmdesát milionů, pak snad za devadesát. Bývalý starosta Zelenka před několika dny ve vášnivě diskusi na Facebooku ODS Praha 22 tvrdil, že: „Projekt MŠ V Bytovkách je plánován a připravován na rozpočet kolem 140–145 mil. Kč, což je částka, kterou jsou projektanti nuceni dodržet. K tomu dodávám, že 30 procent nákladů mělo být pokryto dotací z Operačního programu životní prostředí.“

Aniž bychom i jen náznakem snižovali význam námitek občanů, z hlediska celé obce se nám zdají skutečně klíčové právě ty peníze. Takže je třeba vědět, jak to s nimi skutečně je.

PROČ SE STARAT O PENÍZE, KDYŽ TO ZAPLATÍ STÁT?

Problém je, že nezaplatí. V Operačním programu životní prostředí není ve skutečnosti ani koruna. A peníze tam nebyly ani v době, kdy myšlenka „30 procent z programu životní prostředí“ vznikla. Právě skončilo už tak „přetažené“ rozpočtové období 2014–2020, v něm zcela jistě nebude vyhlášena žádná výzva, která by umožnila financovat mateřskou školu. Koneckonců termín poslední výzvy, která alespoň nějak rámcově přicházela v úvahu, končil s posledním prosincem roku 2020 (byla to 152. výzva Energetické úspory, což odpovídá Prioritní ose 5 Energetické úspory, jenže tato výzva byla určena pro centrální instituce v podprogramu 5.3).

A v poslední opravdu hodící se výzvě pro naši školku (61. výzva, podprogram 5.2) končilo podání projektů s koncem října 2019! V každém případě i jen zběžné prostudování pravidel naznačuje, že kvůli několika tepelným čerpadlům nám Fond životního prostředí bude financovat 30 pro-

cent (maximum podpory) školky jen těžko – i kdyby stála „jen“ těch slibovaných 145 milionů korun, což by znamenalo asi 45 milionů z fondu. Mateřská škola podpořená v rámci oné 61. výzvy by získala skutečně pouhý zlomek takové částky. Potíž je mimo jiné v tom, že podpora se v tomto případě vztahuje primárně k těm částem staveb, které zajišťují celkovou energetickou pasivitu

a úsporu energií. Ale to už je vysloveně detail.

Důležitější je, že program pro nové období zatím vypsaný nebyl, a kdo ví, kdy vypsaný bude.

Je tedy zcela namístě vážná otázka, jestli nás tady

pan exstarosta tak trochu „netáhá za nohu“, když říká, že třicet procent mělo být financováno z fondu, který se pro naše účely uzavřel dříve, než vůbec vznikl projekt díry v zemi s tepelnými čerpadly.

Výsledek naší redakční porady říká: Už teď máme pocit, že jsme taháni za nohu tak usilovně, že ji máme o kus delší než tu druhou.

Přestože firma nesplnila všechny podmínky, tak vyhrála soutěž.

A KDYŽ ŠKOLKA BUDE, KOLIK TEDY VLASTNĚ BUDE STÁT?

Ale připustme, že jednoho dne se podaří radnici odpor místních obyvatel proti školce zlomit. Třeba právě proto, že je její takzvané první nadzemní podlaží skoro čtyři metry pod dosavadní úrovní terénu. Dokonce připustme, že v nějaké rozumné budoucnosti začne znovu fungovat rozdělování peněz na úsporné stavby, a dejme tomu, že by se tam pro Prahu 22 objevilo nějakých 45 milionů korun.

Kolik to tedy bude stát, pokud se bude stavět?

A tady se nám rodí problém skutečně obří! Vývoj ceny projektu je totiž šokující a překvapí i otrlé.

Dali jsme si tu práci a našli různé zmínky o ceně projektu roztroušené všude možně. A z nich vybíráme srovnatelné verze s DPH (tu obec platí a nikde si ji zpět nevezme), s interiérem (ten se zaplatit musí také), ale bez zřízení parkovacích míst (protože s těmi žádná z verzí jaksi nepočítá, i když vzniknout musí).

Duben 2019: 90 milionů.

Červenec 2019: 97 milionů.

Říjen 2019: 133 milionů.

Květen 2020: 161 milionů (vyjádření architektonické kanceláře k budoucí ceně projektu).

Únor 2021: 131 milionů (částka ze smlouvy mezi radnicí a společností LAMBDA, která získala za dosti zvláštních okolností zakázku na projektovou dokumentaci školky a kde je jako strop nákladů 114 milionů korun bez DPH)

Listopad 2021: 145 milionů (vyjádření exstarosty Zelenky na Facebooku ODS Praha 22, není jasné, zda s daní, nebo bez daně)

Listopad 2021: 242 milionů korun (předběžný návrh společnosti LAMBDA na změnu ve smlouvě o dílo ve věci maximální ceny projektu na 200 milionů bez DPH).

Chápeme to tak, že pokud někdy v roce 2020 byly náklady vyčí-

leny architektonickou kancelářkou na 161 milionů korun, nepočítaly tehdy s prudkým růstem cen materiálů a stavebních prací, který se odehrál především během roku 2021. V obecném i odborném tisku se hovoří o tom, že ceny vyskočily o zhruba 70 až 75 procent. Když pan bývalý starosta teď zrovna tvrdí (viz citace výše), že projektanti jsou nuceni dodržet rozpětí 140 až 145 milionů korun, není tak úplně jasné, jak by to bez zásadní redukce

projektu měli dokázat. To je asi takový úkol, jako když vyrazíte do Lidlu pro máslo ve slevě za 32 korun, máte to v kapse přesně, jenže más-

lo dojde a mají jen za 49 korun. To je vám pak houby platné, že jste si to projektovali podle letáku za 32 korun. Prostě jdete domů bez másla.

Vezměme tedy jako relevantní cenu těch 161 milionů. Řečených 70 procent ze 161 je 112,7. Pokud tedy ceny vzrostly o 70 procent a výchozí odhadovaná cena by byla 161 milionů, tak to znamená nyní 273,7 milionu! Nu dobrá – řekněme, že se situace na stavebním trhu nějak uklidní a ceny nakonec budou vyšší proti roku 2020 jen třeba o 40 procent. Tak to by bylo ze 161 milionů „pouhých“ 64,4 milionu. Čili 161 plus 64,4 = 225,4 milionu. Tak či onak se dostáváme na strašná a zřejmě naprosto nerealistická čísla. A to i v případě, že bychom jako východisko vzali 145 milionů pana bývalého starosty.

Neříkáme, že jsme v naší redakci kovaní znalci všech dotačních programů a vychytralých fint financování veřejných staveb (v tom je jistě exstarosta Zelenka daleko zběhlejší), ale vidíme, co se kolem děje a jaká je ekonomická situace, čteme noviny a známe stav veřejných rozpočtů této země. I kdyby šlo „jen“ o 200 milionů korun, bývalý starosta Zelenka by měl vysvětlit, jak chtěl

ty peníze poskládat dohromady. Protože lidově řečeno: „To smrdí průšvihem a možná kriminálem.“ (A to jen bůh ví, kolik by stálo zřízení parkovacích míst a další úpravy v okolí, které zatím nikdo neřešil.)

O KOLIK PENĚZ PŘIJDEME?

A teď se podívejme na druhou možnost. O kolik peněz bychom přišli, když to celé „odepišeme“ a důl pro děti školou ještě nepovinně se kopat nebude?

Zase zajímavá otázka.

Podle starosty Zelenky (zase ho budeme citovat z facebookové stránky Prahy 22, kde se zapojil do vyhocené diskuse na toto téma) by snad mělo jít až o 8,5 milionu korun. Tolik podle něj stály a budou stát projekční prá-

Koneckonců – na zastupitelstvu zazněly v tomto směru temné podtóny a zmínky, otázka trestní odpovědnosti byla zmíněna hned v několika souvislostech. Asi nejvíce ale v kontextu „krájení salámu“, o kterém bude řeč později.

ce, zřejmě do toho počítá i peníze za skicovné osloveným šesti architektonickým kancelářím a možná i náklady na porotu, která vybírala vítězný návrh (tím si ale zdaleka nejsme jisti).

Zajímavé je, že kritici Vojtěcha Zelenky zatím mluví o sumách o trochu nižších, ale nemáme proč bývalému starostovi nevěřit – vždyť on za tímto projektem stojí, je to jeho dítě, takže zřejmě ví, kolik už stálo.

A CO SALÁMEK? DÁTE SI?

Co se oné diskuse na zastupitelstvu týče, cítíme tam ještě dvě velká témata, která určitě budou hýbat příštími měsíci a příštími zastupitelstvy.

První je takzvaná salámová metoda, kterou podle kritiků použili exstarosta Zelenka a jeho věrní k tomu, aby se klíčová zakázka na začátku cesty k projektové dokumentaci školky nemusela standardně soutěžit, ale dát předem vybrané firmě „z ruky“. Přičemž šlo o to, snížit hodnotu prací pod dva miliony korun, což je podmínka „nesoutěžení“. Čili bývalé vedení radnice z celku zakázky „odkrájelo“ několik koleček, jako například autorská práva k projektu „za pouhých“ 400 tisíc a pár dalších kousků. A aniž požádalo zastupitelstvo o příslušnou výjimku, což podle předpisů radnice jednoznačně mělo, tak dalo zakázku „z ruky“.

Podobné dělení zakázek je velmi sledované jako potenciální korupční jednání, takže za určitých okolností může jít o čin posuzovaný jako trestný – což ostatně na jednání zastupitelstva také zaznělo.

V diskusi na Facebooku, na kterou jsme již několikrát odkazova-

li, zazněla ještě jedna věc. Jsou zde velké pochybnosti o čestnosti průběhu soutěže o autora projektové dokumentace k mateřské škole. Zdá se, že vítězná společnost LAMBDA vznikla těsně před tím, než „zabodovala“ v soutěži, a porazila tradiční a dlouho působící firmu CASUA. Zdá se také, že vítězství sotva založené firmy bylo zajištěno „kvalitnějšími realizacemi“ v jejím portfoliu. To vysvětluje exstarosta Zelenka tím, že firmu založili „zkušené mazáči“, kteří si reference přinesli ze svého dřívějšího působení.

Jenže na to radní Miroslav Roth, který jistě dané problematice rozumí, odpovídá vážným zpochybněním serióznosti jednatele společnosti LAMBDA. Současný i bývalý radní Štěpán Zmátlo zase upozorňuje na nejasnosti kolem referencí dodaných společností LAMBDA. Podle něj některé neměly být vůbec uznány, protože se týkaly pouze dílčích úkonů v projektech, nikoli celkové realizace, u dalších nalezl závažné formální chyby. A to už je nešťastný občan úplně zmatený, protože co si vlastně má myslet? Navíc když jsme věc zkoumali,

pokračování ze str 5.

našli jsme vlastně náhodou hodně zajímavou věc. Je to takový příklad „pečlivosti“ a naprosto „transparentnosti“, s jakou asi probíhala soutěž mezi společnostmi LAMBDA a CASUA. Na obrázku je část oficiálního dokumentu radnice, který se jmenuje Písemná zpráva zadavatele. Zopakujme, že jde o vyhodnocení oné soutěže o pětimilionovou zakázku na projektovou dokumentaci a další náležitosti. Zpráva je z 15. března 2021 a říká, že vítězná firma LAMBDA získala větší ohodnocení pouze v části „Kvalita realizací“ (k tomu viz pochybnosti zmíněné výše). Jde tedy o velmi oficiální dokument,

*Tu 400 tisíc Kč,
tu 31 tisíc, pak
zas 150 tisíc Kč...*

kteří v principu shrnuje a verifikuje výsledky soutěže. Přesto je část dokumentu banálně okopírována tlačítky Ctrl+C Ctrl+V, čímž vzniká naprosto absurdní situace. Vítězná LAMBDA studio má v odrážkách „Harmonogram“ a „VR“ uveden doslovně stejný popis zhodnocení (na obrázku jde o části s černým podkladem písma). A tady se občan nutně musí zeptat: Jak se dá věřit soutěži, jejíž oficiální, elektronicky podepsaný výsledek obsahuje takový banální nesmysl? Jak asi vypadala celá soutěž, když je prezentována takovým zmetkem?

FAKT JE TO VŠECHNO NÁHODA?

Jak jsme zmínili – bývalý starosta má na všechno kolem školky V Bytovkách nějakou odpověď a jako eskamotér vytahuje z klobouku králíky překvapivých vysvětlení. Ve slabších povahách může vzniknout přesvědčení, že všechny ty neustálé pochybnosti jsou skutečně jen sled náhod a výsledek zvilého nepřátelství nepřejícníků.

Nu, možné to je, což o to – ale nám to už tedy v redakci připadá jako skutečně hodně, ale skutečně hodně moc náhod najednou. Protože co se projektu V Bytovkách týká, tak na co člověk sáhne a do kterého papíru se koukne, tak tam vidí problém. Ano, když se ozvete a zeptáte se, dostanete dlouhé vysvětlení, že jste napros-

tý pitomec a že to je přece jasné. Jenže... Jenže ona ta vysvětlení zase tak úplně nesedí. Například jsme si už v redakci mnohokrát pustili Vojtěcha Zelenku, jak vysvětluje, proč bylo naprosto nezbytné nutně oddělit ze soutěže tady 400 tisíc, tady 31 tisíc, vedle zase nějakých 150 tisíc a tak dále, ale i kdybychom si to pustili ještě desetkrát, tak prostě nevidíme jiný důvod porcování než dostat se pod dva miliony, nesoutěžít a dávat zakázku „z ruky“.

Prostě: Když něco vypadá jako kachna, chodí to jako kachna a kejhá to jako kachna, dá se celkem úspěšně předpokládat, že by to mohla být kachna. A projekt V Bytovkách vypadá jako výstavní kachna. -tma-

JAK JSME VOLILI TENTOKRÁT?

V minulém čísle tohoto listu jsme shrnuli, jak jsme u nás v Praze 22 volili v předcházejících celostátních volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v letech 2006 až 2017. A teď už víme, jak jsme volili nyní, v říjnu 2021.

Zatímco v roce 2006 u nás vyhrála s více než 50 procenty hlasů ODS, ve volbách roku 2010 získala ODS už jen 30 procent, těsně za ní byla s 27 procenty voličských hlasů tehdy nová TOP 09. V následujících volbách roku 2013 u nás TOP 09 vyhrála s 23,27 %, těsně za ní ale skončilo ANO 2011 (22,48 % hlasů). Hnutí Andreje Babiše u nás vyhrálo v roce 2017 (20 %), těsně za ní skončila ODS s 19 procenty a Piráti se skoro 17 procenty hlasů.

V letošních volbách vyhrála v Praze 22 stejně jako v celé republice koalice SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09), u nás získala 44 procent hlasů. Opakovala se tak situace z většiny předcházejících let, kdy pravice voliči Prahy 22 volili zejména ODS nebo TOP 09 výrazně více než v celostátním měřítku. Letos získala u nás tato pravice koalice skoro o 16 procent hlasů více než v celé republice, v roce 2006 obdržela v Praze 22

Praha 22	2006	2010	2013	2017	2021
ANO 2011			22,48	20,34	15,79
ČSSD	24,36	12,87	12,3	5,05	3,43
KSČM	7,08	4,56	5,91	3,29	1,22
KDU-ČSL	4,12	1,58	5,05	3,63	
ODS	52,52	30,36	12,09	19,16	
Piráti			3,72	16,81	
PirSTAN					20,68
Přísaha					4,68
SPOLU					44,16
STAN				6,55	
Svobodní			4,26	2,8	
T. Okamura			3,14	5,36	
Trikolora					3,11
TOP 09		27,11	23,27	12,07	
VV		10,5			
Zelení	7,12	3,35	4,96	1,97	

celá ČR	2006	2010	2013	2017	2021
ANO 2011			18,16	29,64	27,12
ČSSD	32,32	22,08	20,45	7,27	4,65
KSČM	12,81	11,27	14,91	7,76	3,6
KDU-ČSL	7,22	4,39	6,78	5,8	
ODS	35,38	20,22	7,72	11,32	
Piráti			2,66	10,79	
PirSTAN					15,6
Přísaha					4,68
SPOLU					27,79
STAN				5,18	
Svobodní			2,46	1,56	
T. Okamura			6,88	10,64	
Trikolora					2,76
TOP 09		16,7	11,99	5,31	
VV		10,88			
Zelení	6,29	2,44	3,19	1,46	

ODS o 17 procent hlasů více, v roce 2010 o 10 procent více, TOP 09 tehdy o 11 procent víc než v celé ČR.

Za uskupením SPOLU letos skončila koalice Pirátů a Starostů s 20,68 procenta hlasů. Také u nás došlo k razantnímu vykroužkování většiny pirátských kandidátů, 22 procent preferenčních hlasů získala pouze jednička kandidátky pirátka Olga Richtero- vá. Těsně za ní jsou už jen kan-

didáti Starostů. Například navrhovaný ministr zahraničí ČR Jan Lipavský za Piráty získal u nás jen 2,71 procenta preferenčních hlasů.

Sestavu stran, které se probjovaly do Sněmovny, pak uzavírá ANO 2011 Andreje Babiše s 15,79 procenta hlasů. Žádná další strana v Praze 22 nepřekročila potřebnou hranici 5 procent hlasů.

-red-

TJ SOKOL UHŘÍNĚVES TŘIKRÁT JUBILUJÍCÍ

Tělocvičná jednota Sokol Uhříněves si v roce 2021 připomíná tři výročí: **125 let** od otevření staré sokolovny (**30. srpna**), **90 let** od otevření nové sokolovny, (**28. září**) a **130 let** od vzniku TJ SOKOL Uhříněves (**6. prosince**). Stará i nová sokolovna byly na místě dnešního Divadla U22.

VZNIK SOKOLSKÉ JEDNOTY A POŘÍZENÍ VLASTNÍ SOKOLOVNY

Společenský a politický život umožnil v roce 1891 vznik sokolské jednoty. Myšlenku založení Sokola podpořil starosta obce J. Srb provoláním k uhříněveským občanům. Přípravné práce vedli pánové O. Bubeníček, J. Mencl, A. Tichý, J. Nykodým, A. Procházka a za žižkovskou jednotu K. Nedvěd. Dne 14. října 1891 byly na schůzi schváleny jednotné stanovy ČOS a podána žádost na místodržitelství, které 22. listopadu 1891 založení jednoty povolilo.

Ustavující valná hromada se konala 6. prosince 1891. Jednota měla 68 členů, z toho čtyři cvičitele, a prvním starostou byl zvolen J. Mencl. Cvičení i schůze se konaly v hostinci člena Sokola Františka Koliha a cvičení vedl náčelník M. Skořepa.

V roce 1893 byl F. Koliha nucen zbourat svůj letní sál, a jednota tak přišla o cvičební prostory. Proto padl návrh na postavení

vlastní sokolovny. K pokrytí nákladů však nestačily dluhopisy v hodnotě pěti zlatých, vydané ustaveným stavebním odborem, ani finance získané z výtežků plešů, akademií a různých zábav.

Hlavním zdrojem financování stavby se tak staly půjčky, za které ručili movití členové jednoty J. Mencl, J. Srb, A. Tichý, J. Pačes a K. Nykodým. Zjara 1894 jednota koupila pozemek a v prosinci 1895 obdržela jako „vánoční dárek“ od pražského architekta E. Sochora plány sokolovny. Během zimy 1895–1896 byl svezen stavební materiál a na jaře 1896 se začalo stavět. Stavbu s náklady 7500 zlatých vedli starosta J. Mencl, učitel F. Prkno, radní A. Semanský a A. Walter. Na úhradu také přispěly městys Uhříněves, cukrovar, záložna a další podniky.

Dne 30. srpna 1896 byla sokolovna slavnostně otevřena. V upomínku byl vydán památník a pamětní peníz. Otevření sokolovny bylo spojeno s veřejným okrskovým cvičením pod vedením náčelníka O. Bubeníčka.

Archivní snímek původní sokolovny, zprovozněné 30. srpna 1896.

Nová sokolovna z roku 1931 byla v letech 2007–2009 přestavěna na Divadlo U22 a původní sokolovna zůstala v původní architektonické podobě jako přístavba k němu.

VÝSTAVBA NOVÉ SOKOLOVNY

O třicet let později, na sklonku 20. let minulého století však sokolovna prostorově nevyhovovala. Sokolové tak stáli před rozhodnutím, zda rozšířit letní cvičiště (dosavadní se nacházelo na loukách, na nichž dnes stojí rodinné domky v ulici V Bytovkách), či zvolit přístavbu ke stávající sokolovně. Zvítězila druhá varianta, která ale vyžadovala odkup pozemku od obce za cenu zadlužení jednoty. Předpokládal se ovšem příští finanční výnos z provozu nového divadelního sálu a biografu v přístavbě s tím, že původní sokolovna bude sloužit převážně ke cvičení.

Pozemek byl zakoupen za 114 tisíc korun a člen jednoty Ing. arch. Kredba vypracoval plány na přístavbu spojenou se starou budovou zvýšeným jevištěm v místech hlavního vchodu do stávající sokolovny. V srpnu roku 1930 byla schválena půjčka u místní Občanské záložny krytá směnkou se závaznými podpisy 28 členů jednoty, z nichž každý ručil deseti tisíci korunami. Všichni členové Sokola se zavázali k roční dani 40 korun či složili hotově po osmi stech korunách bezúročně.

Místní pivovar poskytl půjčku ve výši 50 tisíc korun.

Stavební práce prováděli uhříněveští řemeslníci pod vedením stavitele Rathouského. S ohledem na hospodářskou krizi zaměstnal na stavbě především nezaměstnané členy sokolské jednoty. Celkový náklad včetně pozemku dosáhl 800 000 korun.

Nová budova sokolovny byla slavnostně otevřena v září 1931. Slavnosti byly zahájeny 27. září 1931 tělocvičnou akademií. Dne 28. září ráno byla na místním hřbitově uctěna památka padlých a zemřelých bratří a sester, od 10 hodin se v novém sále za účasti mnoha pozvaných hostů i bývalých členů jednoty konala valná hromada jednoty.

Slavnostní projev přednesl starosta jednoty V. Koliha a promluvila řada dalších hostů. Zúčastnění se seznámili s textem zakládajícího listu, v němž byla připomenuta práce všech, kdo se o stavbu zasloužili. Tento list byl pak spolu s dokumentací stavby vložen do schránky vsazené do kamene z Tyršova rodiště a následně zazděn v hlavním sále nové sokolovny.

Michal Klich, kronikář

Chválíme

Praktická lékařka MUDr. Jitka Havlová již v loňské první koronavirové vlně velmi brzy proočkovala zejména naše seniory prvními dvěma dávkami vakcíny. Ve spolupráci s radnicí i v Domech sociální péče. Již tehdy jí za to patřil velký dík! Po roce, kdy se situace zase zhoršila, se odborníci a politici znovu obrací na praktické lékaře jako poslední spásu ke zvýšení počtu očkovaných. Paní doktorka Havlová a její vždy ochotná zdravotní sestřička opět na nic nečekaly. V ambulanci mají plno, zvou si seniory k očkování třetí dávkou vakcíny Pfizer/BioNTech. Moc děkujeme!

Kritizujeme

Když v červnu roku 2018 představili zástupci předcházejícího vedení Prahy 22 projekt otevřeného parku na místě zahrádkářské kolonie za uhříněveskou radnicí, s dokončením v letech 2019–20 za téměř 8 milionů, vypadalo to na velkou pochvalu. Povedlo se vypořádat majitele zahradních chat a provést přípravu pozemku. Bývalý radní Lagner byl prý dokonce spatřen, jak zadumán prochází budoucím parkem a trasuje jeho architektonický tvar. Ale skončil radní, skončily terénní úpravy, skončily práce, a po parku ani stopy. Skutek utek!

UHŘÍNĚVESKÉ OBČANSKÉ NOVINY
ROČNÍK II, ČÍSLO 7
VYCHÁZEJÍ: 10 X ROČNĚ, V NÁKLADU
7000 KUSŮ, NEPRODEJNÉ
VYDAVATEL: ASTRAIA, SPOL. S. R. O.,
POD MARKÉTOU 87, PRAHA 10-HÁJEK,
REDAKCE@OBCANUHŘINEVES.CZ
ODPOVĚDNÝ REDAKTOR: PAVEL JANŮ
IČ: 25758179, EV. Č. MK ČR E 24047
VYDÁNO DNE: 16. 11. 2021
ČLÁNKY A FOTA BEZ UVEDENÍ ZDROJE
JSOU REDAKČNÍ MATERIÁLY.
VYROBENO Z RECYKLOVANÉHO PAPIRU.

TRAMVAJÍ DO CENTRA

Letos koncem května schválila Rada hlavního města Prahy plán dalšího rozvoje tramvajových tratí. Bohužel, někdejší plán z 90. let propojit kolejemi a tramvaj Prahu 10 s Uhříněvsi mezi těmito projekty není, ale i tak nám některé nové stavby mohou dopravně pomoci. Pojďme se na jednu z nich podívat.

SMYČKA ZAHRADNÍ MĚSTO

Ve středu 15. září letošního roku byla otevřena nová tramvajová smyčka na Zahradním Městě, stála 98 milionů korun. Vrátila se na své místo po dlouhých 34 letech, kdy byla zrušena na sklonku komunistické éry. Díky smyčce zde mohou stavět tramvaje těsně u nového nádraží. Od konce září zde totiž začaly zastavovat na nové železniční stanici Praha-Zahradní Město také příměstské vlaky a za nedlouho přibudou i rychlíky Vltava a Lužnice ze směru od Českých Budějovic. Stanice Praha-Zahradní Město vznikla na nové traťové přeložce, kterou správa železnic vybudovala v rámci modernizace mezi hlavním nádražím a Hostivaří.

Vlaky zde mohou jezdit po rozšířené čtyřkolejné trati rychlostí až 120 km/h. Trať je navíc o čtvrt kilometru kratší, takže se jízdní doba vlaků zkrátí.

Tím se pro řadu cestujících z Prahy 22 usnadnila cesta do některých částí hlavního města, zejména směrem do Malešic, Spořilova a Vinohrad. Staví zde autobusové linky 101, 138, 175, 177, 195, tramvajové spoje 22, 26 a dvě noční linky 97 a 99. Přestupní terminál vlak/MHD je součástí nově budovaného čtyřkolejného koridoru mezi Vršovicemi a Hostivaří. Svým významem pro město se podle železničářů blíží klasickému metru.

-red-

SPOLEČENSKÉ A KULTURNÍ AKCE VYŽADUJÍ NÁPADY A PEČLIVOST

Coby uhříněveská patriotka se ráda s rodinou účastním každé nápadité akce pořádané naší obcí, naposledy Rozsvitte Uhříněves a Den Draka. K sepsání postřehů z účasti na nich mě ponoukla i paní Heidi Janků v posledním vydání Uhříněveských novin. Akce Rozsvitte Uhříněves začala u Domu Legionářů, úvodní slovo pronesl zastupitel Pavel Kappel. Očekávali jsme příjemné světelné překvapení, avšak nic zásadního se nekonalo, k vidění byla pouze osvětlená nástěnka. Cesta pokračovala parkem ozdobeným neonovými balonky, z nichž vzhledem k jejich nedostatečnému upevnění zbyl po půlhodině pouze jeden. Poté jsme se přesunuli do skateparku s bibliovou projekcí na stanu, která mě ani děti nijak neoslovila, žádné překvapení se nekonalo. Akce pak byla završena v objektu Metransu, kde na dvou kontejnerech probíhala projekce firemní reklamy, což zejména děti nemohlo zaujmout vůbec, o dospělých nemluvě. I když účast byla poměrně hojná, kvalitou a pečlivostí organizace akce nás bylo hodně zklamáno. Naopak pokud jde o Den Draka, ten letošní měl solidní organizaci i účast občanů. Tradičně hezká byla prezentace zájmové činnosti a zabezpečení občerstvení lokálními podnikateli. Bohužel Rychety to nejsou a nebudou, místo je prostě nevhodné z důvodu bahnitého povrchu, obzvláště v deštivých dnech. Budu se těšit na další akce, které doufám budou nápaditější a jen a jen lepší.

Vilma Vachoušková

JAK VZNIKÁ ZPOŽDĚNÍ VLAKŮ?

Všichni, kteří jezdíme pravidelně vlakem do Prahy, oceňujeme modernizaci trati z Benešova. Je provedena podle mě na vysoké úrovni. To je třeba nepochybně ocenit a České dráhy pochválit. Ale co nás trápí moc – a nezáviselo to na provádění oprav (tehdy se to dalo pochopit), trvá to i po nich – jsou pravidelná zpoždění! V zimních obdobích bývala zpoždění ještě častější a delší, takže vyhlídky podle současného stavu nejsou růžové... Proč proboha?

Jana Klimentová

**Obsah novin tvoříte i Vy, naši čtenáři.
Náměty pište na adresu: redakce@obcanuhrineves.cz**